

TIMARU-KAST Sándor (Ingelheim):

Nimrúd földjén

avagy

Az iráni kapcsolat

Egyszer *Csihák György*, a ZMTE elnöke, azt kérdezte tőlem, hogy mi magyarok, nem vagyunk-e esetleg, éppen irániak, tekintettel arra, hogy a magyar szókincs egy tetemes iráni (szkíta, szarmata, méd, alán) eredetű szókinccsel rendelkezik? Erre azt válaszoltam neki: attól függ, hogy hol s mettől meddig van Irán.

A magyar történelem szerves részét alkotják népmeséink, mondáink és krónikáink is. A hazugok és habzó szájú fecsegőkre, akik a „*hazudtunk éjjel, hazudtunk nappal, hazudtunk minden hullámhosszon*” jelszó szerint élnek, agygörcsös felbőffenéseire odafigyelni nem kell. Sőt, még a kudartól sem kell visszariadni, mert: *Minden tévelygés mélyén valami rejtett igazság lappang. (Thierry Amadé)*¹⁶⁴⁴. Egyébként is, *ami a ma igazsága, az a holnap tévedése.*¹⁶⁴⁵

Amúgy sincs örökigazság: *A tudós szellem nem annyira a helyes válaszokat keresi, mint inkább a helyes kérdéseket teszi fel* – véli a francia *C. Levi-Strauss (Ellis)*¹⁶⁴⁶.

A történelemírás az a hazugsággyűjtemény, mellyel többnyire mindenki egyetért – vélte találóan *Napoleon Bonaparte.*¹⁶⁴⁷

Csak az jut el a tiszta forráshoz, aki az ár ellen úszik, csak döglött halak úsznak az árral – mondja egy régi magyar közmondás.

A magyar nép eredetéről nagyon sokan, sokfelé keresték a magyar múltat és őshazát. Ennek kutatása vezette *Körösi-Csoma Sándor*t is keletre.

„*A világnak bármely sarkán eredtek és bárhonnan jöttek is a hunok, vagyis a magyarok, dicsőségük híre-neve széles e világon elterjedt, hála viselt dolgaik nagyszerűségének, s e hír mindenfelé hirdeti, (...) hogy dээрékségük fényeskedik, erkölcsaik ékes tisztességben virulnak, és hogy katonai kiválóságban és fegyveres vitéségben a többi nemzeteket messze-messze felülműlják.*“ – írta *Túróczy János*, 15. századi krónikájában.

¹⁶⁴⁴ Csihák György: A hattyú, Zürich/Budapest, 2019.

¹⁶⁴⁵ Konrad Lorenz.

¹⁶⁴⁶ Timaru-Kast Sándor: Kelta magyarok, Magyar kelták, Budapest, 1999: Ellis, P.B.: Die Druiden, 9. old.

¹⁶⁴⁷ Timaru-Kast Sándor: A Fehérló fiai, Budapest, 2008.

hogy az ottmaradt rokonok nem sötétbőrűek voltak, mint a perszák, hanem fehérbőrűek, mint a hunok és a magyarok. Csak nyelvük különbözött valamelyest.

Majd Kézai, visszatérve Ménróthoz, így folytatja: „Ez az óriás, a nyelvzavar kezdete után Havilah földjére költözött, melyet ekkor Perszisz¹⁶⁴⁸ (Perzsia) vidékének neveztek, és ott két fiút nemzett a feleségével Enethel, nevezetesen Hunort és Magort, akiktől a hunok és a magyarok erednek. De mert Ménrótnak, az óriásnak – a hagyomány szerint – Enethen kívül több felesége is volt, akikkel Hunoron és Magoron kívül több más fiút és lányt nemzett, ezek fiaik és azok utódai lakják Persziszt; természetükre és bőrük színére hasonlóak a hunokhoz, csupán beszédükben különböznek valamelyest, mint a szászok és a türingiak. De mert Hunor és Magor elsőszülöttei voltak Ménrótnak, apjuktól különváltan éltek sátraikban.”¹⁶⁴⁹

Ménrót / Nimród / Ninyas (Ninus) / Nemere a magyarok (és a Rajna menti, marne-moseli lovas-harcos, szkíta műveltségű kelta-treverek)¹⁶⁵⁰ ősatyja.

A **Ménrót** férfinév eredete homályos. A középkori mondákban – Ladó és Bíró szerint – a magyarság ősapjaként emlegetett Nimród nevét helyettesítik vele.¹⁶⁵¹ A Ménrót név valószínűleg magyar gyökerű, s jelentése – *mén* (csödör) és *rós* (vörös) szavunkból következtetve – alighanem *vörös mén*.¹⁶⁵²

Kézai Simon Gesta Hunnorum et Hungarorum (Hunok és magyarok cselekedetei) című művében Ménrót – az eredeti latin szövegben Menrot – Thana fia, Jáfet utódja, a magyarok őse. Kézai tudósításához igazodik több középkori évkönyv is.¹⁶⁵³

Induljunk el az elején: miről mesél a Biblia.

Nimród (נִמְרוֹד נִמְרוֹד) tiberi héber: נִמְרוֹד Nimrōd) mezopotámiai király a Bibliában, illetve népmesékben és legendákban. A Bibliában Noé dédunokája; hatalmas vadászként, és az erő szimbólumaként is ábrázolják. Gyakran őt tekintik Babel tornya építőjének. Előképe a sumer tűzisten Gisdhubar lehetett, aki a sémi mitológiában a Naphoz kötődő hérosszá vált.¹⁶⁵⁴

Magyar szerzők Nimród nevét gyakorta összekapcsolják, illetve helyettesítik a *Kézai Simon* művében – *Gesta Hunnorum et Hungarorum* (Hunok és magyarok cselekedetei) – szereplő Ménrót óriással (Menrot gygans), Thana fiával, Jáfet ivadékaival, a magyarok mondabeli vagy valóságos őseivel, fejedelmével. Egyesek szerint, Ménrót személyét Nimróddal felcserélni már csak azért sem szerencsés eljárás, mivel utóbbi a Biblia szerint nem Jáfet, hanem Kám legidősebb fia, Khús sarjadéka.

Nimród a Bibliában meglehetősen homályos körvonalakkal felrajzolt alak, a későbbiekben azonban Josephus, illetve a Midrást összeállító rabbik szerint számtalan legenda vette körül. Ezek közül a leghíresebb, hogy ő építtette a Bibliában is szereplő Babel tornyát, bár ezt a Biblia nem erősíti meg. A Biblia szerint az özönvíz után életben maradt Noé három fiától származik az emberiség. Noé legrosszabb fia, Kám utódai közül Kús (vagy Khús) nemzette Nimródot, aki hatalmaskodni kezdett a Földön. Országá először a babilóniai Babelben volt, amit aztán Asszíria vidékére is kiterjesztett.

¹⁶⁴⁸ Isidorus (Sevillai Izidor): *Chronica* majora.

¹⁶⁴⁹ Kézai Simon: *A magyarok cselekedetei*, 91. old., Budapest, 1999, Milleniumi Magyar Történelem.

¹⁶⁵⁰ *Gesta Treverorum* (1105) szerint a kelta Trier (római kori *Augusta Treverorum*) városát, Trebeta, Ninus fia alapította, 1300 évvel Róma megalapítása előtt.

¹⁶⁵¹ Ladó János – Bíró Ágnes: *Magyar utónévkönyv*, 91. old., Budapest, 2005.

¹⁶⁵² Czuczor – Fogarasi: *A magyar nyelv szótára*.

¹⁶⁵³ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Ménrót>.

¹⁶⁵⁴ Sayce, A.H.: *The Hibbert Lectures, 1887: Lectures on the Origin and Growth of Religion*, 551. old.

Mózes I. könyve 10.8-12 (Károli Gáspár fordítása szerint):

„*Khús nemzé Nimródot is; ez kezde hatalmassá lenni a földön. Ez hatalmas vadász vala az Úr előtt, azért mondják: »Hatalmas vadász az Úr előtt, mint Nimród.« Az ő birodalmának kezdete volt Babel, Erekh, Akkád, és Kálnéh a Sineár földén. E földről ment aztán Assiriába, és építé Ninivét, Rekhoboth városát, és Kaláht. És Reszent Ninivé között és Kaláh között: ez az a nagy város.*”¹⁶⁵⁵)

Id. Pieter Bruegel festménye (1563): Babel tornya építése.

Nimród nevét (נִמְרֹד *nimród*), a héber מֶרֶד *mrd* gyökből származtatják, jelentése „lázkodó” – Josephus Flavius szerint: *Isten ellen lázkodó*. Feltehetően neve visszatükrözi az akkád Ninurta a *vadászat istene* nevét. Nimród az a legendás „etelközi” (mezopotámiai) uralkodó, Kus fia és Hám unokája (Kézainál: Thana fia, Jafét utódja), Babel, Uruk és Sineár királya, aki „*nagy vadász vala az Úr előtt*”. Hogy modellje ki lehetett, arra nézve több elgondolás ismeretes, talán Gilgames, talán Ninurta, a vadászat akkád istene (a hangalak ezt valószínűsíti), vagy valamelyik korai asszír király, akinek ez az elem a nevében szerepel (pl. Tukulti-Ninurta); ismeretesek a vadászó asszír királyok domborműves ábrázolásai.¹⁶⁵⁶)

Nimród nevét a Septuaginta *Νεβρωδ* „Nebröd“-nak írja, a Vulgataban pedig Nemrod alakban szerepel.¹⁶⁵⁷

Nimrod (romanizált Nimrud, magyar Nimród) egy bibliai alak, akit a Mózes első könyve vagy a Teremtés könyve, másként Genezis (Kr.e. 6 – 5. sz.) könyve és a Krónikák első könyve megemlíti. A Biblia állítása szerint „*nagy vadász vala az Úr előtt*” és aki kezd „*hatalmassá válni a földön is*”.¹⁶⁵⁸)

Későbbi, Biblián kívüli hagyományok arról tanúskodnak, hogy Nimród az a fejedelem, aki elhatározta a Babel tornya megépítését, ami a „lázkodó” – „Isten ellen lázkodó” – hírnevét eredményezte. A Biblia erről nem tesz említést.

¹⁶⁵⁵ <https://hu.wikipedia.org> > wiki > Nimród.

¹⁶⁵⁶ <https://www.Arcanum.com> > Arcanum kézikönyvtár > Nimród.

¹⁶⁵⁷ <https://de.wikipedia.org> > wiki > Nimrod

¹⁶⁵⁸ Bible Gateway, Geneva Bible, 1599. kiadás, Világháló.

Ellenben nagyon sok közel-keleti romot neveztek el róla. Mikeás¹⁶⁵⁹ könyve szerint Nimród országa kifejezést Asszíria vagy Mezopotámia szinonimájaként alkalmazza. Nimród királysága kiterjedt Babel, Erech (Uruk), Akkád és esetleg Calneh városára (Gen 10:10) Sinar vagy Sineár földjén. *Josephus Flavius* állítja, hogy Nimród volt az, aki megszervezte és levezette Babel tornyának megépítését. *Josephus* írta, hogy Nimród fellázította népet Isten meggyalázására és azt hitette el velük, hogy saját indulatuk (lelkesezésük, bátorságuk) eredményezte ezt a merészséget. Ugyanakkor fokozatosan kormányzását zsarnoksággá váltotta, mivel nem látott más lehetőséget elterelni népét Istentől való félelemétől, mint hogy függővé tegye őket az ő hatalmától. A Torony megépítése bosszú volt azért, mert annak idején Isten elpusztította az Özönvízben elődeiket. Azt a helyet, ahol felépítették a hatalmas tornyot, írja *Josephus*, ma Babilonnak nevezik, az ősi nyelv összezavarása miatt, a zsidók nyelvén ez pedig Babel...¹⁶⁶⁰)

Mivelhogy az Akkád birodalom, a Közel-Kelet első birodalma elpusztult, amúgy Kr.e. 2200 – 2154 körül, a Nimróddal összefüggő történetek a kései bronzkort idézik. Erech (Uruk) városának említése, amely Kr.e. 2000 körül vesztette el vezető szerepét, ugyancsak alátámasztja ezt a feltételezést.

Egy korai arab, egyiptomi arab keresztények által szerkesztett munkában, a *Kitab al-Magall*, egy apokrif írás, amit alexandriai Szent Kelemen apostol (215-ben hunyt el) görögül írott egyik titkos könyvének tekintenek, az vala írva, hogy Nimród, uralkodása elején, egy darab fekete posztót, papi ruhát (reverendát?) és egy koronát látott az égből, és megparancsolta, hogy egy ugyanolyan koronát készítsenek neki is. Ebből azt következtette a tudatlan nép, hogy Nimród koronája az égből szállt alá. Később arról ír, hogy a tűz imádatát és bálványozását honosította meg birodalmában.

A szentbeszéd (homília, H 9:4-6) szerint Nimród azonos Zoroaster / Zarathusztra ókori iráni pappal, Ahura Mazda profétával, a zoroasztrizmus, az iráni ősvallás alapítójával.¹⁶⁶¹)

Nimród (Ménrót), az Óriás, volt az, aki 201 évvel az Özönvíz után elhatározta egy hatalmas toronynak megépítését. Babel tornyának összeomlása és a nyelvek összezavarása (Isten akarata szerint), után Nimród elköltözik családjával és követőivel (népével) Havilah/Evilath vidékére. Itt, Perszisz határán (*Kézai Simon: Gesta Hungarorum*, 1282–1285), felesége Eneth / Enéh megszülte Nimród első szülött ikerfiait, Hunort és Magyart (Magort).

¹⁶⁵⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Book_of_Micah: Mikeás (Mikayahu) proféta, a dél-judeai Moreshethben élt, Kr.e. 750 – 700 körül.

¹⁶⁶⁰ <https://en.wikipedia.org/wiki/Nimrod>.

¹⁶⁶¹ <https://en.wikipedia.org/wiki/Nimrod>.

Eviláth / Havilah: „Édentől keletre” (Bibliai atlasz).

A mai földrajzi nevek alapján (Nimrut Dag / Nimród hegy) megállapítható, hogy Nimród népe a Van-tó környékén teleped(het)ett le. Örmény mondák szerint, az örmények ősatya, Hayk, Hayk Nahapet, a pátriárka, ahogyan Chorenei Mózes, örmény történetíró az Örményország Története könyvében megfogalmazta, itt a Van-tó környékén legyőzte Nimród seregét.

A további történetet jól ismerjük a magyar mondákból, a Csodaszarvas (Fehér Szarvas) legendájából. Történt egyszer, hogy apa és fiai, mindhárman félelmetes vadászok és íjászok hírében álltak, együtt vadászatra indultak, ahol egy *csodálatos ismeretlen lényt* (Csodaszarvast) pillantottak meg, és vettek üldözőbe. Egyszer csak, az üzött lény eltűnik szemük elől. Mivel a szarvasüzés közben nagyon messzire kerültek otthonról, Hunor és Magor elhatározták, hogy ott azon a helyen, ahol a Csodaszarvas eltűnt, ott, kíséretükkel együtt, letelepednek. Majd elrabolják Dul alán király lányait, akiket feleségül vesznek, és akik nekik fiaikat szülnek. Így lesznek ők két nemzet (nép) alapítói, Hunor a hunok és Magyar (Magor) a magyarok első fejedelmei. Ebből kifolyólag Nimródot tekintik a magyarok, a magyar mondák és a középkori krónikák a magyarok ősatyjának. Nimród örökségének tulajdonítják úgy a hunok mind a magyarok tudását és ügyességét, jártasságát a visszacsapó íj használatában. *Nicolaus Olahus* állítja, hogy Attila felvette a *Nagy Nimród Utódja* címet.¹⁶⁶²⁾

¹⁶⁶² [https://en.wikipedia.org > wiki > Nimrod](https://en.wikipedia.org/wiki/Nimrod).

Szkíta feldíszített paripa, „táltos” ló.

Caesareai Eusebius (*Kaiszareiai Euszebiosz*)¹⁶⁶³ a korai 4. században írott munkájában, Nimródot tartja a világ első királyának.

*Ronald Hendel*¹⁶⁶⁴ szerint Nimród, a mitikus vadászkirály neve az asszír Ninurta, a vadászat istene (meg a mezőgazdasági munkák istene, talán eredetileg *Napisten*) nevének elferdítése. Kultusz helye volt Kalhu és Babilon is, és számos asszír király viselte nevét. Nimród birodalomépítő vakmerősége, amiről a Genezis beszámol, összeköthető az asszír Tulkulti-Ninurta király tevékenységével.

← Sumér világ (Kr.e. 2900 – 2350).

Alexander Hislop (1807 – 1865), a skót Szabade gyház lelkésze, a *The Two Babylons / A Két Babilon* című könyvében (1853), vallásos röpiratában, Nimródot Ninus asszír királlyal azonosítja, akinek felesége, a görög mitológia szerint, Szemiramisz volt. Hislop Nimródhoz köti az istennő, az Ósanya imádatának bevezetését. Tammuz (Dumuzi) kultuszát is őhozza köti. Dumuzi neve sumérul „Igaz fiú”-t jelent. A fiatal pásztor-isten, Inanna (Istár) első hitvese volt, illetve házastársa a sumér mitológiában. Kultusza elterjedt az egész Közel-Keleten, Levantéban (föníciai Adón), és a görögökhöz is eljutott, ahol Adonis lett belőle.

¹⁶⁶³ <http://hu.wikipedia.org> > wiki > Kaiszariai Euszebiosz: (265 körül – 339), Szíria-Palesztina római provincia püspöke, a kereszténység első három századának történetét bemutató „Egyháztörténete” írója.

¹⁶⁶⁴ Hendel a Berekely kaliforniai egyetemen működő Jewish Studies (Zsidó Tanulmányok) tanszék elnöke.

Ki is volt Szemiramisz, Nimród felesége, Babilon királynéja?¹⁶⁶⁵

Egy ókori történet egy érdekes mesét mond el nekünk, véli *Jerry Robinson*, mesét egy anyáról és fiáról, egy kultikus képet tár elénk, amely elterjedt az egész világban. Az anya neve Szemiramisz volt, a fiú neve pedig Tammuz (Dumuzi).

Eusebius történész szerint, Szemiramisz Nimród felesége volt. Szemiramisz az ókori történészek (*Strabon*, *Diodórosz Szikulosz* Kr.e. 1. század) szerint a babiloni *függőkertek*, az ókori világ hét csodája egyikének úrnője volt. Sumér nyelven a neve „Sammur-amat” volt: *According to the historian Eusebius, Semiramis was the wife of Nimrod. In the Sumerian language, her name is “Sammur-amat.”* – Vö. sumér Tiamat (akkád Ti.Amat)¹⁶⁶⁶ víztündér, babiloni tenger istennő, egy hatalmas sárkány, aki megszülte az összes babiloni istent; lásd még: héber anát¹⁶⁶⁷) > Anat vagy Anát (héber: אַנַּת, görög: Αναθ) a háború és a szerelem istennője, valamint a szépség és a szüzesség megtestesítője az ókori Levante jelentős területein (Ugarit, Mezopotámia, Szíria-Palesztina), és Egyiptomban Kr. e. II. és I. évezredben. Lásd még: Ménrót felesége Eneth / Enéh.

Függőkertek (illusztráció).

A görög geográfus, Sztrabón, aki leírta a függőkertet a Kr. e. 1. században, ezt írta: „*Boltozatos teraszokból áll egymás felé emelkedve, és a pillérek kocka-alakban pihennek. Ezeket a lyukakat feltöltötték földdel, így a fák képesek voltak a lehető legmagasabbra megnőni. A pillérek, boltozatok és a teraszok égetett téglából és aszfaltból készültek.*”

Ha a kert egyáltalán létezett, gyönyörű látvány lehetett: egy zöld, leveles-lombos, mesterséges hegy az alföld közepén.

Egy másik elképzelés szerint a függőkertek az Eufrátesz partján épült teraszokon álltak, és a folyóból szivattyúk segítségével látták el vízzel. A kertekben a következő növények voltak megtalálhatók: rózsa, gránátalma, füge, mandula, dió, vízililiom.

¹⁶⁶⁵ Jerry Robinson (1922 – 2011): Old Testament, Topical Studies nyomán.

¹⁶⁶⁶ <http://en.wikipedia.org/wiki/Tiamat>.

¹⁶⁶⁷ <http://hu.wikipedia.org/wiki/Anat>.

Babilon ásatója, *Robert Koldewey* a 19. század végén e teraszok alapjait vélte felfedezni. Ebben megerősíthette őt a Biblia is, mely két helyen említ terméskő alapozást, ebből az egyik ez volt. Más kutatások azonban a ninivei északi palotából előkerült, Szín-ahhé-eríba (i. e. 704 – 681) asszír király ninivei palotájának környékét ábrázoló domborműveken vélnek felfedezni egy „függőkert”-rendszert.

Maga a görög elnevezés is Asszíriára utal. A Szemiramisz nevet a görög források hagyományozták ránk, és vélhetően Sammuramat asszír királyné, anyakirályné és régens nevének görögösítése.

Érdekes módon Szemiramisz neve felmerül nagyszabású csatornaépítések kapcsán, azonban nem Asszíriában, hanem Urartuban. A Tuspa várának ellátását célzó csatornát Ispuini alatt kezdték meg, majd Menua idején fejezték be. A mai Van városát máig ellátó vízvezeték Szemiramisz-csatorna néven ismerjük, és valóban Sammuramat idején készült. A csatorna és a királyné kapcsolata homályos, mindenesetre azt erősíti meg, hogy a vízvezetékekkel kapcsolatos legendának itt is valóságalapja van.

Az Oxfordi Egyetem Keletkutató Intézetének munkatársa, *Stephanie Dalley* szerint az építmény Szín-ahhé-eríba asszír királyhoz köthető (i. e. 704–681). „További ékírásos források, valamint a régészek által Ninive, az Újasszír Birodalom akkori központja körül feltárt vízvezeték-rendszer maradványai is alátámasztják a hipotézist, továbbá Szín-ahhé-eríba újraértelmezett felirata, amelyen a vizet nagy magasságba felemelni képes, bronzból készített csavarszerkezetről esik szó – jó négy évszázaddal az arkhimédészi csavar néven ismert szivattyú előtt!”¹⁶⁶⁸)

¹⁶⁶⁸ <http://hu.wikipedia.org> > wiki > Szemiramisz függőkertje.

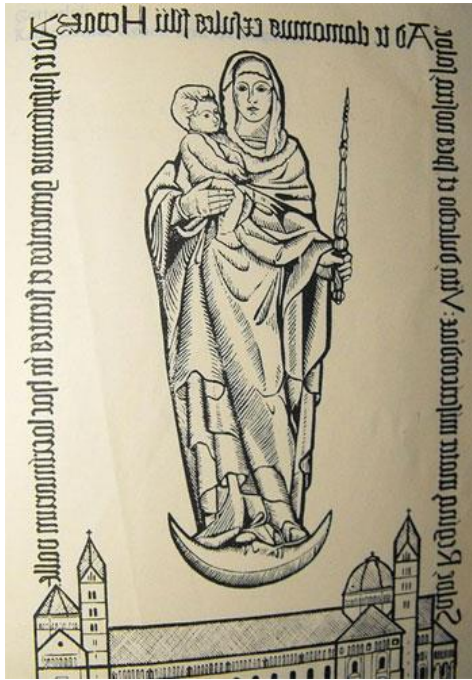
A "függőkertek" Babilonban, a Bábel tornyával a háttérben.

Szemiramisz neve máshol is, különféle mondákban felmerül, mondák melyek alapját alkották a későbbi mondák, hittek, vallások, de még ezek jelképrendszerének kialakulásában is.

Különféle legendák arról mesélnek, hogy Nimród egy erőszakos és hirtelen halált hal. Szemiramisz bánatában egy merész kijelentést tett, és pedig, hogy Nimród feltámadt mint Napisten. És, mint Napisten, sugarait arra használta, hogy csodálatos módon áldott állapotba hozza őt, Szemiramiszt, aki így megszüli Nimród csodálatosan nemzett gyerekét. A gyereknek Tammuz (Dumuzi) lett a neve, akit így isteni eredetűnek, istennek tekintett a nép. Tammuz atyjának, Nimródnak újra megtestesülése, volt, és így Szemiramisz Nimródnak úgy felesége, mint anyja is volt.

*(...) Semiramis makes a most audacious claim. She publicly declares that upon Nimrod's death he had been resurrected as the god of the sun. As the sun-god, Nimrod used his sun rays to miraculously inseminate Semiramis with a child. This child was thus considered to be divinely conceived. The child's name was Tammuz, which she claimed was the reincarnated Nimrod. (Thus, Semiramis was both Nimrod's wife and mother.)*¹⁶⁶⁹

¹⁶⁶⁹ <https://truerichesradio.com> › who-is-semiramis (Jerry Robinson: Old Testament. Topical Studies).

← Semiramis – The Mother and Wife of Nimrod.

Íme milyen kicsi a Világ, és mennyire összefonódnak a kultúrák.

Ismerős a történet. A Babel Tornya történetével együtt ezt a vallásos misztériumot is átvette a nagyvilág, és beépítette vallásos hagyományába. A következő nemzedékek, a különböző korszakokban Szemiramisznak és Tammuz (Dumuzi) fiának más és más nevet adtak. – (...) *this story of the miraculous conception of this child disseminated throughout the world and led to the rise of the various birth-death-rebirth cults that are littered through history. These mystery religions of future generations adopted different names for Semiramis and her child, Tammuz.*

A történet szempontjából édes mindegy, hogy a monda igaz-e vagy sem. A jelkép-világ szempontjából hihetetlen erővel tör be múltunkba, történelmi tudatunkba: Nimród ősatyánk maga a magasságos Isten, a Napisten. Ugyanakkor az anya Szemiramisz képe Napisten fiával karján áthatja majd minden kultúrkört a történelem során. – *However, the image of a mother holding her child is pervasive throughout nearly every culture throughout history. This gives some credence to the import of Semiramis and her place in history.*¹⁶⁷⁰⁾

A fentiek megerősítésére érdekes megvizsgálni Dumuzi történetét, amit a sumér mondákban ránk maradt.

A Dumuzi végzete című siratóénekekben a déli rekkenő hőségben a nyája mellett álomra dőlt Dumuzi megálmodja baljós végét, s az Alvilág ördögei magukkal ragadják. Ez a mítosz és a többi hasonló az állatok nyári meddőségéhez kapcsolódik. Az Innin, Dumuzi és Bilulu című mítoszban Dumuzit nyája mellett a pusztában, a forgósél megtestesítői, Bilulu anyó és fia, Girgire megölik, de Innin bosszút áll érte, és Dumuzi nővérével, Gestinanna istennővel együtt siratja. A termékenységistenek mítosza halálukban csúcsosodik, isteni természetük ekkor teljeseedik ki, ez az igazi funkciójuk: mert haláluk az új termékenységi periódus kezdete. Dumuzi nevének jelentése: az *Életet Létrehozó*; s csak később értelmezték át *Igaz Fiúnak*.¹⁶⁷¹⁾ – Ugye milyen ismerős!

¹⁶⁷⁰ <https://truerichesradio.com › who-is-semiramis> (Jerry Robinson: Old Testament. Topical Studies).

¹⁶⁷¹ <http://hu.wikipedia.org › wiki › Dumuzil>

Egy másik hagyomány szerint Szemiramisz egy istennő leánya és sellő alakja van, akinek feje asszony, teste meg hal. – *According to another tradition, Semiramis was the daughter of a goddess. She had mermaid-like features with the head of a woman and the body of a fish.*

Mondhatnánk, itt sincs semmi új a nap alatt. Gondolkozzunk el Hérodotosz Históriajában közölt *szkíta eredetmondán*, ahol arról számol be nekünk, hogy a szkíták ősatyja maga a Napisten, ősanjuk pedig egy sellő, Borysthenes leánya¹⁶⁷²). Hát kicsi a Világ...

Szemiramisz házassága Ninyas / Ninus (Nimród) királlyal sok más mondát is megihletett. – *These legends concerning Semiramis and her marriage to Ninyas (also known as Ninus) inspired still more tales of the queen's reign.*

Mózes megjegyzi, hogy Szemiramisz elesik Zoroaszter / Zarathustra elleni harcban, akitől aszért félt, hogy ő azt tervezte, hogy elfoglalja birodalmát. A királynő merészen szembeáll vele, de elveszti a harcot. – *Moses then notes that Semiramis had a falling out with Zoroaster whom she feared was planning to assume control over her empire. She waged a war against him, which she lost.* ¹⁶⁷³)

Eviláth (Havilah)

Kézai Simon 1282 körül irt krónikájában közli, hogy Nimród (Ménrót) a magyarok ősatyja, a bábéli nyelvzavar után, Eviláth földjére költözik, ahol felesége, Enéh két fiút szül neki, Hunort és Magort.

„Sokféleképpen és sokféle módon megírták már a különböző írók a különböző népek történetét.(...) Ezek a nemzetségek, mint Josephus¹⁶⁷⁴ írja, héberül (értsd: egy nyelvet) beszéltek, míg nem a Jáfet törzsből származó Ménrót¹⁶⁷⁵, az óriás, Thana¹⁶⁷⁶ fia a vízözön utáni tizenegyedik esztendőben egész rokonságával együtt torony építésébe kezdett, tekintettel a korábbi veszedelmekre, hogy ha vízözön megismétlődne, a torony oltalmában kikerülhessék a bosszúálló ítéletet.(...) Maga a torony négyszögletesre épült: hozzá egyik sarkából a másikig tizenötezer lépés volt és ugyanennyi a szélessége is. Magassága ugyan még nem épült meg teljesen, de elgondolásuk szerint egészen a Hold kérgéig kellett volna emelkednie, ahová nem ért el a vízözön hulláma. Alapjának vastagsága háromszáz lépésnyi volt, ám fölfelé lassanként keskenyedett, hogy az alsó vastagabb rész a föléje nehezedő terhet elbírhassa.(...) – *Kézai*¹⁶⁷⁷).

Érdemes kiemelni, hogy *Kézai* egy tökéletesen kitervelt és kivitelezett magas tudású mérnöki teljesítményről beszél. Itt nem kerül említésre semmilyen gőg, nagyravágyás, netán Isten hatalmára törés, sem Isten elleni lázadás – mint maga a zsidó hagyományban. Nimród a Bibliában meglehetősen homályos körvonalakkal felrajzolt alak, a későbbiekben azonban Josephus, illetve a Midrást összeállító rabbik szerint számtalan legenda vette körül. Ezek közül a leghíresebb, hogy ő építtette a Bibliában is szereplő Babel tornyát, bár ezt a Biblia nem

¹⁶⁷² Timaru-Kast Sándor: A Fehérló Fiai, 9. old., Budapest, 2008.

¹⁶⁷³ [https:// worldhistory.org](https://worldhistory.org) > Semiramis

¹⁶⁷⁴ Josephus Flavius (Titus Flavius Josephus), első századi (élt Kr.u. 37 – 95) római-zsidó történész, Jeruzsálemben született, születési neve: Yosef ben Matityahu. (Wikipedia: en.wikipedia.org/wiki/Josephus).

¹⁶⁷⁵ A „Menrod” bibliai névvariáns átvétele lehet. (Györffy Gy.: Krónikáink és a magyar őstörténet, 207. old.).

¹⁶⁷⁶ Justinus (Marcus Iunianus Iustinus, római történetíró, Kr.u. 2 –4. század) és Isidorus (Sevillai Szent Izidor / Isidorus Hispalensis, Kr.u. 560 – 636, Sevilla püspöke): *Etymologiae* említ egy Tanaus nevű szkíta királyt. Regino (Prümi Regino, 842 – 915, trieri német krónikás, aki a „szkíta-magyarok viselt dolgairól” ír) *Szkítia* földrajzi leírásában megemlíti a Thanais nevű folyót, aminek névadója Izidor szerint is Tanaus szkíta király volt. (Györffy György: Krónikáink és a magyar őstörténet, 206. old., Budapest, 1993). (Wikipédia)

¹⁶⁷⁷ *Kézai Simon*: A magyarok cselekedetei (*Gesta Hunnorum et Hungarorum*), 90 old., Budapest, 1999, Milleniumi Magyar Történelem .

erősíti meg. A Biblia szerint az özönvíz után életben maradt Noé három fiától származik az emberiség. Noé legrosszabb fia, Kám utódai közül Kús (vagy Khús) nemzete Nimródot, aki hatalmaskodni kezdett a Földön. Országá először a babilóniai Babelben volt, amit aztán Asszír-ia vidékére is kiterjesztett. Őt, a görög nyelven írt zsidó Biblia (Septuaginta)¹⁶⁷⁸ Shinar/Sennaar (Sumér, Mezopotámia) ország (egyik) királyának nevezi.

Mózes I. könyve 10.8-12 (Károli Gáspár fordítása szerint): „*Khús nemzé Nimródot is; ez kezdett hatalmassá lenni a földön. Ez hatalmas vadász vala az Úr előtt, azért mondják: »Hatalmas vadász az Úr előtt, mint Nimród.« Az ő birodalmának kezdete volt Babel, Erekh, Akkád, és Kálnéh a Sineár földén. E földről ment aztán Assiriába, és építé Ninivét, Rekhoboth városát, és Kaláht. És Reszent Ninivé között és Kaláh között: ez az a nagy város.*”

Nimród szobor, Nimród-hegy.

A Jubileumok könyve¹⁶⁷⁹ (ószövetségi apokrif irat) szerint, Nimród volt az, aki népét felbuzdította erre az Isten elleni lázadásra, és Isten megvetésére szolgáló istentelen toronyépítésre. Ő eleve gonosz volt, mert a gonosz Cham unokája volt, azé az arcátlan Chamé, aki Noé leggonoszabb fia volt. Nimród azt mondta népének, hogy megbosszulja Istent az özönvízért, mert elpusztította őseit, és ezért egy égígérő tornyot szándékszik építeni, amely magasabbra emelkedik majd, mint valaha a vizek felérhetnek. És elkezdtek építeni az istentelen tornyot, nem törődve testi fájdalmakat, nem kímélve a megfeszítéseket, és a nagy számban foglalkoztatott szorgos kezek segítségével magasra nőtt a torony, hamarabb mind azt gondolták. A tornyot olyan erősnek építették, hogy megtarthassa a hatalmas magasságot. Égetett cseréppel építették, habarccsal összekötve, amit földszurokból (aszfalt, bitumen) állítottak elő, aminek a víz nem tehet kárt. Amikor Isten látta ezt az eszelős cselekedetet, elhatározta, hogy ezt az örült építkezést megakadályozza. Ezért összezavarta nyelvüket, mindegyiknek más és más nyelvet adva, és ezzel a nyelvi sokasággal, a munkások tömegében nagy kavardást okozott. Azt a helyet, ahol a tornyot építették ma *Babylonnak* nevezik, és ezt a nyelvi felfordulást nevezi a zsidó Biblia babiloni nyelvzavarnak vagy babiloni zürzavarnak.

Ő volt Nimród, az országépítő király, aki „Isten ellen lázadott”. Tényleg?

¹⁶⁷⁸ Ez alatt a Ószövetséget kell érteni.

¹⁶⁷⁹ Világháló: [hu.wikipedia.org/wiki/ Jubileumok könyve](http://hu.wikipedia.org/wiki/Jubileumok_könyve).

Kézaihoz visszatérve, Ménrótról így folytatja: „Ez az óriás, a nyelvzavar kezdete után Havilah földjére költözött, melyet ekkor Perszisz¹⁶⁸⁰ (Perzsia) vidékének neveztek, és ott két fiút nemzett a feleségével Enethtel, nevezetesen Hunort és Magort, akiktől a hunok és a magyarok erednek. De mert Ménrótnak, az óriásnak – a hagyomány szerint – Enethen kívül több felesége is volt, akikkel Hunoron és Magoron kívül több más fiút és lányt nemzett, ezek fiaik és azok utódai lakják Persziszt; természetükre és bőrük színére hasonlók a hunokhoz, csupán beszédükben különböznek valamelyest, mint a szászok és a türingiak. De mert Hunor és Magor elsőszülöttéi voltak Ménrótnak, apjuktól különváltan éltek sátraikban.”⁽¹⁶⁸¹⁾

Kézai a krónikájában kihangsúlyozza, hogy a Perziában maradt, és az ő idejében még ott élő testvérek utódai (irániak), ugyan olyan alkatúak és bőrszínűek voltak, mint az onnan Magyarországra költöző hunok és magyarok. Ezt nyilván, azért hangsúlyozza ki, hogy az ottmaradt rokonok nem sötétbőrűek voltak, mint a perszák, hanem fehérbőrűek, mint a hunok és a magyarok. Csak nyelvük különbözött valamelyest(!), ahogyan, a szarmatáké a szkíták nyelvéhez.

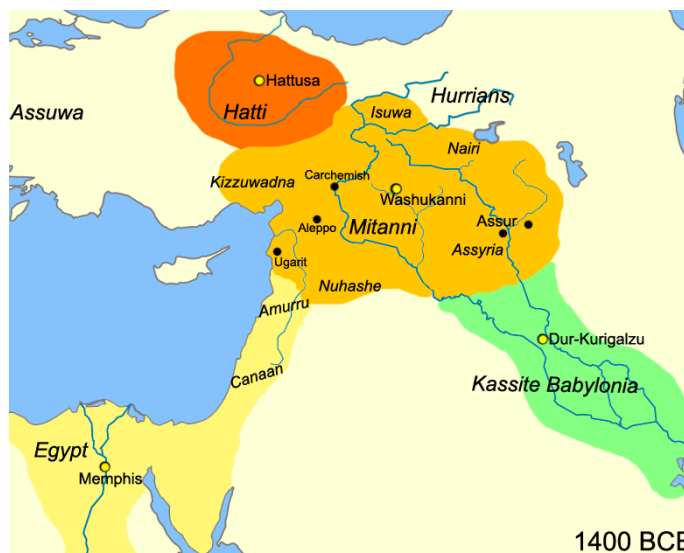
A Van-tó környékén, a „Nimród-hegy” aljában lakott a szkíta NAIRI nép. Hérodotosz is megemlékezik e népről, és azt írja, hogy amikor áttelepülnek a Kaukázuson túlra, felveszik a NEURI nevet. A neurokat Kelet-Európában találjuk, a Dnyesztortól Nyugatra, az agathyrsek és a királyi szkíták szomszédságában.

¹⁶⁸⁰ Isidorus (Sevillai Izidor): Chronica majora.

¹⁶⁸¹ Kézai Simon: A magyarok cselekedetei, 91. old., Budapest, 1999, Milleniumi Magyar Történelem.

A török történész (Diker)¹⁶⁸², aki a szkíta *neurok* őshazáját Kis-Ázsiába helyezi, és Urartu meg a hurrik vidékén élő *nairi* ősi néppel azonosítja őket.

Amikor átkelnek a Kaukázuson és megjelennek a Fekete-tenger feletti pusztákon, nevet váltanak. Innentől *neuri* néven ismeri őket a történelem. Őket Diker török történész az ono(g)urokkal azonosítva, mondván, hogy Hérodotosz hallás alapján jegyezte fel a különféle szkíta törzsek nevét, és az „onour” helyet „neur”-okról írt Históriajában. Neuri nevüket, tehát Hérodotosz elírásának tekinti, valódi nevük pedig *onogur* volt, de mivel törökül a g-hangot kihagyják, nevük kiejtve „onour”-nak hangzott. Ezt érthette a görög történész „neur”-nak. Törökül az onogur népnév értelme: „Tíz-Nyíl” – átvitt értelemben: „Tíz-Törzs”. Ők a magyarok ősei, véli a török történész. Őshazájuk Kis-Ázsia volt, a Nimród-hegy aljában, a Van-tó partján, de a „kígyók” (ótörök *ylan*) túlságos elszaporodása miatt költöztek a Kaukázuson túlra, talán éppen Hunor és Magor vezetésével a Csodaszarvast követve, a Meótiszba. Az ótörök *ylan* (kígyó) szóval kapcsolatban, írja Diker, hogy ez alatt az alánokat kell érteni. Az alánok (szarmaták) a Kígyó (Sárkány) képét tűzték lobogó gyanánt kopjájukra. Hérodotosz a szkíta eredetmondában említi, hogy Thargitaosz harmadik fiának a mellékneve skolot volt, ami miatt népét, a szkítákat, szkolotoknak nevezték a görögök. Az ógörög nyelvben *skolt* nyílhegyet jelent. Tíz „skolot” törzs az *onogur*. A magyar honfoglalásban is tíz törzs „vérszerződéssel” megpecsételt szövetségével találkozunk: hét szkíta és három alán-szarmata törzs.

„Történt pedig, hogy egy nap vadászni igyekeztek Meótisz ingoványaiba, amikor is a pusztaságban egy gímszarvas jelenet meg előttük; ők üldözőbe vették, az meg menekült előlük. Ott azután végérvényesen eltűnt a szemük elől, s noha sokáig keresték, képtelenek voltak bármiképp rátalálni. Végül, miután bebarangolták az említett ingoványokat, úgy találták, hogy azok alkalmasak barmok táplálásra. Ezt követően visszatértek az apjukhoz s beleegyezését elnyerve, minden ingóságokkal együtt a Meótisz ingoványai közé költöztek, hogy ott telepedjenek el.” (Kézai¹⁶⁸³)

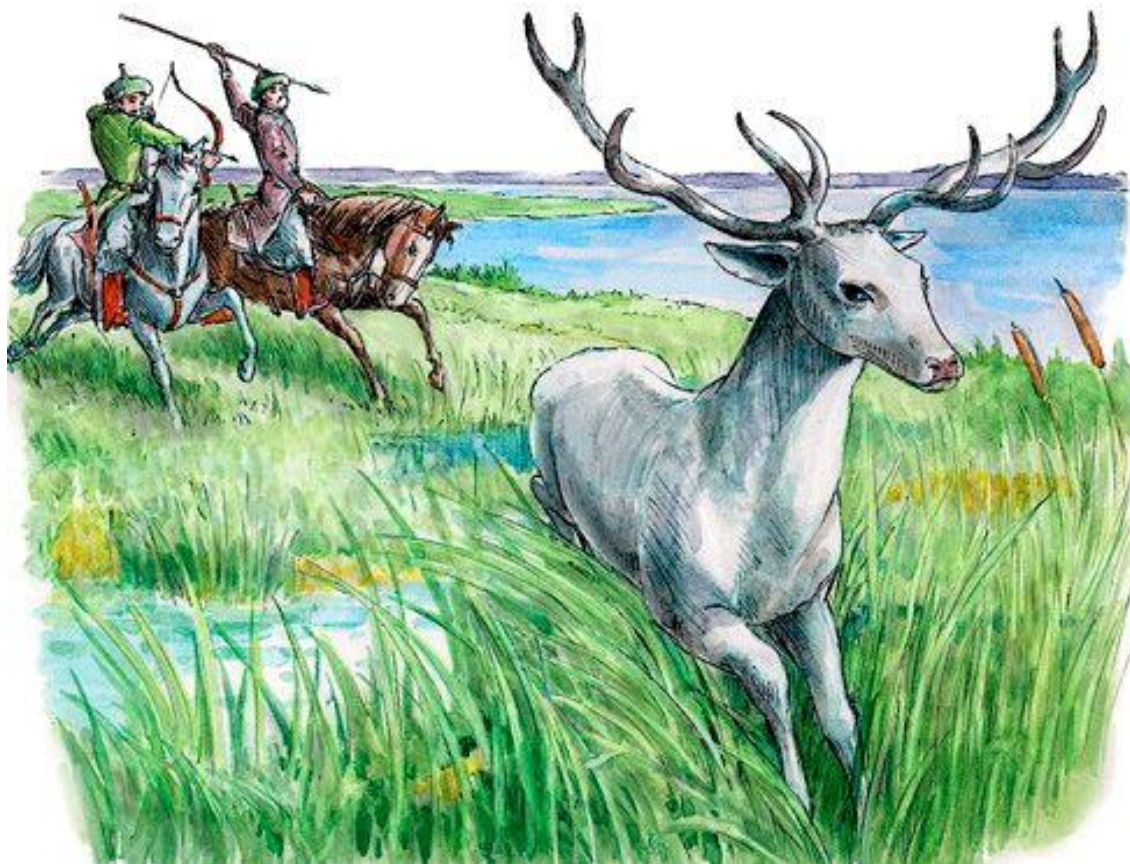
Majd rátalálnak az alánok fejedelmének Dulának két lányára, és „egyiküket Hunor, a másikat Magor vette feleségül. Az összes hun ezektől a nőktől veszi eredetét.”(uo.)

¹⁶⁸² Diker, Selahi: And the whole Earth was of One Language, 1996/1999 (Wikipédia) > Timaru-Kast Sándor: A magyar nép eredete és őshazája, ZMTE, 43. old. > Timaru-Kast Sándor: A Fehérló Fiai, Budapest.

¹⁶⁸³ Kézai Simon: A magyarok cselekedetei, 91-92. old., Budapest, 1999, Millenniumi Magyar Történelem.

És, a szabirok meg az alánok szövetséget kötöttek, egyesültek, és ezen túl magukat magyaroknak azaz a *Föld Fiainak* nevezik!... (1684)

Végül pedig beköltöznek Szkítiába, az Etul (Etil)¹⁶⁸⁵ folyó vidékére. Innen indulnak majd a Kárpát-medencébe (vissza)foglalni.

A Csodaszarvast űzők, Hunor és Magor.

De, akárhányszor is tértek vissza a hunok, Nimród fiai, itt Magyarhonban (a Kárpát-medencében) egy olyan néppel találkoztak, aki egy velük azonos nyelvet beszélt. A magyar nyelv már a mezolitikum óta jelen volt a Kárpátok koszorúzta tájon, sőt, még egy kicsit azon túl is. Professor *Grover S. Krantz* megállapítása szerint a magyar nyelv Európa legősibb nyelve, és ez a nyelv a Kárpát-medencében alakult ki. *Grover Krantz* nyilatkozta: „**A magyarság ősisége egyenesen meglepő; én mezolitikumi nyelvnek találok, amely megelőzi a neolitikumi kort.**” Emellett még azt is kijelenti, hogy ha ez igaz, akkor **a magyar nyelv tulajdonképpen a legidősebb helybeni nyelv Európában, vagyis az itt élők eredeti nyelve.** (*Krantz*, 72. old.)

¹⁶⁸⁶

¹⁶⁸⁴ Timaru-Kast Sándor: A Fehérló fiai, 219. old. Budapest, 2008 > Steinbauer, Pia: “Söhne der Erde”.

¹⁶⁸⁵ Kézainál a Don régi magyar neve.

¹⁶⁸⁶ [http://www.magtudin.org/Botos László: Történelmünkkel az ifjúságunk felé. > Krantz, Grover: Geographical Development of European Languages, Peter Lang, 1988. 10-11.](http://www.magtudin.org/Botos%20László%20Történelmünkkel%20az%20ifjúságunk%20felé.%20>%20Krantz,%20Grover%20Geographical%20Development%20of%20European%20Languages,%20Peter%20Lang,%201988.%2010-11.)

Tatárlakai korong / varázsszer (i. e. 5500–5300.).

A tatárlakai lelet önmagában (...) a rovásírás Kárpát-medencei ősiségének... ékes bizonyítéka. A „rovásírás” elnevezés, ami egyaránt jelent felületbe karcolást és felületre írást, kiváló szobrászunktól, Fadrusz Jánostól származik, előtte középkori krónikásaink főleg „szkíta írásként” jellemezték, míg a XIX. századtól a hun-székely alak terjed el.

Az erdélyi származású *Torma Zsófia* mintegy tízezer rovásjeles cserép töredéket és korongot gyűjtött (Tordos).

A kortárs történészeinek megbocsájthatatlan bűne az volt, hogy *Torma Zsófia* munkását figyelembe sem vették, sőt a tudósasszonyt, nézetei miatt kiközösítették, kigúnyolták. *Torma Zsófiának* a rovásjelek és a sumér képirás rokonságának hangoztatása nem illet bele a *Trefort Ágost* vallási és oktatási miniszternek 1877-ben tett, csupán a finnugor elméletet valló tudósok támogatásáról szóló elhatározásába.¹⁶⁸⁷⁾

Mi történik ekkortájt Magyarhonban?

Anatólia és a Kárpát-medence között már rég óta nagy volt a forgalom. Erről a történelemben első alkalommal a trójai háború kapcsán szerzünk tudomást, először a kauka (caucones) nép említésekor. A kaukakat Homérosz az Iliásdzban a trójaiak szövetségeseiként említi.¹⁶⁸⁸ Őket a hettiták kaz-kaz (gaggas) néven említik. Nevükből származik a Kaukázus-hegy neve. Érdekes, hogy Erdély legrégebből ismert neve „Kaukaland” (Ammianus Marcellinus), és ez Erdély keleti részét foglalta magába, ahol a szarmaták éltek, a Keleti-Kárpátok vidékén, és áterjedt a mai Moldva területére is. A Tatros vidékén találták meg tárgyi hagyatékukat a román régészek. Ez a bizonyítéka lehet annak az elméletnek, miszerint a kaukák az elveszett trójai háború (Trója várának leégése, meg Vilusza¹⁶⁸⁹ és Ijalanda vidékének eleste, valamint a Fekete-tengeri szorosok ellenőrzésének elvesztése) után Erdélybe költöztek.¹⁶⁹⁰ A Keleti-Kárpátokat az óorosz Nesztor krónika Kaukázusnak nevezi. A Kr.e. 1. században Strabón feljegyezte, hogy amikor a Kaukázusban élő szkíták nyugatra költöztek magukkal vitték földrajzi

¹⁶⁸⁷ Magyar Demokrata, 2006, 35. szám: Tatárlaka titka.

¹⁶⁸⁸ Homérosz: Iliasz, X. könyv, Dolon hírnök története.

¹⁶⁸⁹ Vilusza a hettita neve Trójának.

¹⁶⁹⁰ Timaru-kast Sándor: A magyar nép eredete és őshazája (ZMTE), 16. old.

neveiket. Hérodotosztól tudjuk, hogy a szkíták, a szkíta neurok (Dilek, történész szerint: *onogurok*, ahogyan ő fogalmaz: a magyarok ősei!), addig éltek a Van-tó vidékén míg túl nem szaporodtak a beköltöző médek, a kígyós-/sárkányos-zászlót viselő assziro-médek, vagyis *szauromaták*. Azokat a médeket nevezték így, azért kapták e nevüket, mert médek beköltöztek a (volt) asszír területekre. Ekkor a szkíták északra vándoroltak, de magukkal ragadták az „assziro-médek” (szauromaták) egy részét, akiket ezen túl szarmatáknak ismeri meg a történelem.

Kr.e. 1500 körül.

Ugyancsak Hérodotosztól tudjuk, hogy a Kárpát-medencében, és környékére, Keleten Scythia minor-/ mai Dobruzsától, az Etelközig, Nyugaton meg a későbbi rómaikori kelta Noricumig, amely nevében a szkíta neurik nevét lehet sejteni, már korai időkben (elő-)szkíták telepedtek le.¹⁶⁹¹⁾

Történelmében Hérodotosz lejegyezte a szkíták eredetmondájának két változatát. A szkítáktól hallott mondaváltozatban Thargitaosz első szkíta vezérről, fejedelemről számol be, aki letelepítette szaka¹⁶⁹² („Szarvas népet”), azaz székely népet a „Világközepére” – nevéből ítélve, a Hargita vidékére. Az első szkíta fejedelem nemzője maga az Égisten, szülőanyja egy víztündér („Borysthén leánya”). A másik mondaváltozatban pedig, Thargitaoszt lecserélte Héraklész, a naphérosz, akit Zeusz nemzett, aki megtermékenyíti a Földanyát („egy félig nő, félig kígyó alakú lény”), aki majd megszüli fiait, Lipoxais, Arpoxais, Koloxais, a szkíta utódnépeinek (agathyrsh-etruszkok, kelták és szkíta-hun-magyarok) vezéreit. A Földanya megszülte a Föld(anya) Fiait, a „magyarokat”.¹⁶⁹³⁾

Ennek a történetnek van egy székely-magyar népmesei párhuzama. Itt a fiuk neve: Zab vitéz, Árpa vitéz és Köles vitéz.¹⁶⁹⁴⁾ A sors fintora, hogy a zab, az árpa és a köles gabonafélék őshazája éppen az az Anatólia, ahonnan Trója eleste után vándorolhattak ki népek a Kárpát-medence felé.

¹⁶⁹¹ Herodot: Historien, IV. könyv, 268 – 272. old., Stuttgart, 1971 > Hérodotosz: Historia (Történelem).

¹⁶⁹² A középkori Oláhország (Havasalföld) székely megyéjét hívták úgy Judetul Saac (Secuieni).

¹⁶⁹³ Akta Historica Hungarica Turiciensia, 36. évf., 2. szám, 321-332. old, 2021: Timaru-Kast Sándor: A magyar nép eredete és őshazája – A Világközepén. > Steinbauer, Pia: „Die Magyaren und das ungarische Reich” (1995).

¹⁶⁹⁴ Kálmány Lajos: „Köles” / Arany László: „Fehérlófia” / Benedek Elek: „Táltos kecske”.

Hérodotosz első szkíta vezérének (Thargitaosz) megfelelőjét megtaláljuk az ófrancia krónikákban is. Trója eleste után, a tengeri út (Vergilius Maro: *Aeneis*) – (elő)etruszkok vándorlása – mellett, a trójai menekültek egy része a szárazföldön indult el Európa felé. Több középkori krónika is megemlékezik róluk. Őket a krónikaírók, és nyomukban a régi történelemírók, a keltákkal és a frankokkal kapcsolták össze. Itt említésre kerül, hogy Makedónia területén a menekülők nagy tömege kettéválik, az egyik csoport a Balkánon, a déli balkáni úton, az Adria északi partján haladt Gallia felé, a másik meg **Turchot** vezetésével északra vándorolt. Ő lett majd a *turkok* királya. A turkok alatt a középkorban a szkítákat, illetve a magyarokat értették. Turchot nevével találkozunk Hérodotosznál is, a szkíták eredetmondáját megőrkítő *Historia* (Történelem)¹⁶⁹⁵ művében. Nála az addig ismeretlen és lakatlan (értsd: gazdátlan) területre, a Kárpát-medencébe letelepedett előszkíták első királyának neve Thargitaosz volt. Egyes vélemények szerint neve „harkát” jelent, alapját a szkíta háború istenének, a háborúság (harc) megszemélyesítőjének neve (*Harag* > harc) szolgálta. Neve alapján azonosítható letelepedésének helye: a Hargita vidéke. Itt születtek meg a szkíták, a magyarok ősei, ez a vidék lett tehát az előmagyarok (szkíták) Óshazája.

Kenneth J. Dillon, a Georgetown University történésze szerint a **trójaiak eredetileg sztyeppei nép voltak, a magyarok rokonai**. A Phaistos korongot trójainak vallja, amely ugor nyelvtannal íródott. Ebből kifolyólag maga a trójai nyelv is az urál-altáji nyelvcsaládba tartozott. Sokat mond, hogy az etruszk nyelven íródott Magliano korong az egyedüli, amely a Phaistos koronggal hasonlóságot, rokonságot mutat¹⁶⁹⁶.

Asszíria (Kr.e. 1400 – 700).

Az iráni kapcsolat

A magyar múlt egyik fontos üzenete éppen az „iráni kapcsolattal” függ össze. Arról az Iránról beszélünk, amely már a perzsák előtt megalakult, és a médek nevéhez kötődik. Erre a területre, Irán határára, a Havilah-/Eviláthra érkezik Nimród népével, hogy majd utódai innen a Van-tó vidékéről vezessék a hunok és a magyarok őseit, akihez médek is csatlakoztak, a Kaukázuson túlra, majd vissza a Kárpát-medence őshazába. Valamikor Kr.e. 700 körül méd

¹⁶⁹⁵ Hérodotosz: *Historien*, 4. könyv, 268 – 272. old., Stuttgart, 1971.

¹⁶⁹⁶ Világháló: www.scientipress.com/Scientia Press: Kenneth J. Dillon: *The Phaistos Disk Seems To Be Trojan*.

törzsek telepedtek át az Urmia- és Van-tó környékére, a régi AsszírIA területére. AsszírIA volt az első nagyszabású birodalom a Közel-Keleten (és az ismert világunkban).

Miután Kr.e. 10. században új felemelkedés kezdődött AsszírIA számára, és végül III. Tukulti-apil-ésarra idején stabilizálódott a birodalom helyzete, majd utódai, II. Sarrukín, Szín-ahhé-eríba és Assur-bán-apli (Kr.e. 669 – 631) alatt minden irányban terjeszkedett és fontos győzelmeket aratott, az Újasszír Birodalom magába olvasztotta Babilóniát, Szíriát és Kánaánt, egy időre meghódította Egyiptomot, kiiktatta Urartut és Elámot – azaz a kor vetélytárs nélküli superhatalmává vált. Assur-bán-pi (Assurbanipál) uralkodásához kötődik Egyiptom meghódítása és kiürítése, Elám elpusztítása, de a ninivei könyvtár létrehozása is.

Bukása mégis rohamos gyorsasággal következett be. A folyton lázongó Egyiptomot már nem lehetett tartani, Elám megszűntével az iráni népek akadálytalanul törhettek nyugatra, Urartu végzetes meggyengülése pedig a szkíták és kimmerek számára nyitott zöld utat. A lakosság emellett folyamatosan lázongott, elsősorban a nagy történelemmel és kultúrával rendelkező, alárendelt, de mégis bálványozott Babilóniában, ahol számos kháld vetette meg a lábát. Az arámi vándorlást követően a nomád arabok is megjelentek a térségben, gátolva a rendezett kereskedelmet. Az oly gyakran alkalmazott deportáció már nem segíthetett. Az utolsó évei során trónviszályban meggyengült AsszírIát az Újbabiloni Birodalom és az iráni médek kényszerítették térdre. Ezt követően sosem éledt újjá, csak nevében: olykor a császárkorban a Római Birodalom is birtokolt egy Assyria nevű keleti provinciát.¹⁶⁹⁷⁾

← Subartu (Kr.e. 1600).

A médek Irán északnyugati részén, a hegyvidéken éltek. A történelemben először az asszírok alattvalóként jelentek meg az asszír birodalom szélén. A méd birodalom megalakulását Hérodotosz Kr.e. 700 körülre teszi. A kháld dinasztia sarja, Nabopolaszar (Kr.e. 626 – 605), (Új-)Babylon ura, a szkíták segítségével Kr.e. 612-ben elfoglalta az asszír fővárost. A médek megkapták az addig asszír uralom alá tartozó terület északi részét. Később megszerezték a későbbi Örményország és a kis-ázsiai hegyvidék feletti uralmat, egészen a Halüsz (mai Kızılırmak „Vörös folyam”) folyóig.

¹⁶⁹⁷ <https://hu.wikipedia.org> > wiki > AsszírIA.

Méd birodalom (Kr.e. 600) →

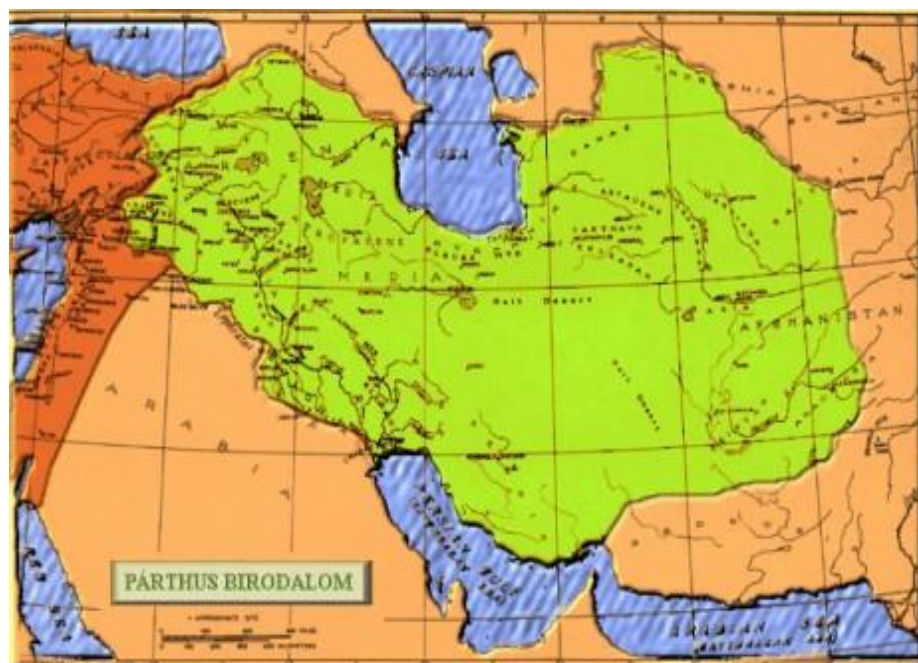
Augustus császár idejében élt és Gallia Narbonensis provinciában született gall származású Gnaeus Trogus Pompeius történész utalást tesz a médföld első birtokosainak kilétére: „A szkíták ezeröttszáz éven át, minden más nép előtt birtokolták Káldeát (Mezopotámiát) s ők a világ legősibb nemzete, régiségben még az egyiptomiakat is felülmúlják.”¹⁶⁹⁸

A római történész Róma-centrikusságát figyelembe véve különleges jelentősége van Pompeius Trogus *Historiae Philippicae* című munkájának, mivel műve latin nyelvű, Róma-ellenes tendenciájú egyetemes történelem.

Az idézetek segítségével, megbizonyosodhatunk Mezopotámia szkíta előzményeiről, valamint a pártusokban és szarmatákban tovább élő médek létezését jóval közelebb helyezhetjük Attila korához, s a méd királyi címen, már nem szabad megütköznünk, sőt a médek „indoiráni” származása kérdőjeleződik meg azzal, hogy két szkíta néppel hozzák közvetlen összefüggésbe. A méd nyelvről semmilyen emlék nem maradt fenn, leszámítva a Hérodotosz által említett törzsneveket, illetve néhány személynevet¹⁶⁹⁹.

„*Sarmatae, Medorum (ut ferunt) suboles*” (a szarmaták, mint hírlík, a médektől erednek). [Plinius, VI. 7,19].

Továbbá, Strabó (Kr.e. 64 – Kr.u. 20) kappadókiai történész megjegyzi: "A Kaspi tenger körüli dákok egyesültek a médekkel és megalkották a Pártus birodalmat" (ami i.e. 250-től isz.u.225-ig állt fenn)¹⁷⁰⁰.

¹⁶⁹⁸ Zentai Ákos: Méd kulcs őstörténetünk megfejtéséhez, Magyar Megmaradásért (2019).

¹⁶⁹⁹ <https://hu.wikipedia.org> > wiki > Méd birodalom.

¹⁷⁰⁰ <https://hu.wikipedia.org> > wiki > Strabó: *Geographika hūpomménata* (Földrajzi feljegyzések).

Benkő István 2016-ban megjelentette érdekes írását arról, hogy a nemzeti jelképeink (zászló, oroszlán) „méd eredetre utalnak”.¹⁷⁰¹)

A zászlók bonyolult és még ma sem teljesen ismert, hosszú folyamat eredményeként alakultak ki. Az bizonyos, hogy eredetük az ősidőkre nyúlik vissza.” (Világ-Atlasz Nyíregyháza 2004.) Ez teszi alkalmassá a zászlókat őstörténeti összefüggések feltárására

A zászlók tanulmányozása érdekes párhuzamokra bukkanunk: a magyar zászlók színei – piros, fehér, zöld – és ezek sorrendje is tökéletesen megfelel a tadzsik és a kurd lobogóval.

Média eredeti neve a Pallas Lexikon szerint Mada, a Szentírás héber szövegének olvasata szerint pedig Madai volt. Itt meg kell említeni, hogy – tudomásom szerint – egyetlen nyelvben sem írják a „gy” hangot „g” és „y” kettősbetűvel a magyaron kívül. Ázsiában a köztörök-nyelvű, de a finnugor népeknél is a legkülönbözőbb írás ismert, úgy, mint madjar, madiar, madyar. A közelmúltban Kazakisztánban és Nyugat-Szibériában felfedezett, magát magyarnak nevező törzs is így írja a nevét, de úgy ejti, ahogy mi. Ennek alapján feltételezhető, hogy a mada-nak, madainak írt név is magyar-nak hangzott. (A latin betűkkel író magyarság is sokáig küszködött a speciális magyar hangok leírásával. A XV. századig pl. a magyar írásban sem volt „gy” betű).

A kurdok ma is a Van- és Urmia-tó környékén élnek, ott, ahonnan annak idején elköltöztek a hunok és magyarok ősei, Nimród fiainak vezetésével. A tadzsikokat meg a médek rokonainak, a tadzsik nyelvet iráni eredetűnek tekintik.

A Szentírás a médeket Isten Ostorának nevezi: „a seregek ura ostort emel ő ellenük...” (az asszírok ellen): i.e. 612-ben méd csapatok foglalják el Ninivét, AsszírIA fővárosát. A Szentírás részletesen foglalkozik Babilon i.e. 539-ben történt elfoglalásával – „Parancsoltam felszentelt vitézeimnek...Pusztítsd el Madai”. Leírja félelmetes lovas-íjász hadseregüket. A Méd Királyságban az i.e. VI. század végén a hatalmat a korábbi vazallus perzsák vették át, megalakult a Perzsa Birodalom. Az Irtis és Ob folyók vidékén illetőleg az Altajban (Szargatka, Pazirik) feltárt régészeti leletek alapján feltételezhető, hogy a médek egy része – nem kívánva perzsa uralom alatt élni – ezt követően északi irányba, a Turáni Alföld végtelen síkságaira távozott... Az i.e. III-i.sz. IV. században Közép-Ázsiában hun-méd (magyar) szövetség jött létre, mely később Nyugati irányba vándorlót és megtámadta a Római Birodalmat. Ekkor újra említésre kerül az Isten Ostora kifejezés: „Attila, rex hunorum, medorum ... flagellum Dei”.

Ezért is, nem is olyan hihetetlen Attila „hunok és médek királya” címe.

Szkíták (Kr.e. 100) →

A Tadzsikisztán zászlóján látható stilizált korona és azon félkörben elhelyezkedő hét csillag a magyarok hét törzsével állítható párhuzamba. Hasonlóan a magyarhoz, a tadzsik címerben is található három halom, azonban ezek hófödte csúcsok.

A magyarság ősi jelképei közül kimagaslik a Budapesten is lépten-nyomon, bálványként működő oroszlán szobrok, oroszlán ábrázolások. Az esztergomi oroszlán képe (alábbi kép) a ZMTE címerét is ékesíti.

¹⁷⁰¹ Világháló: Benkő István: Nemzeti jelképeink eredete. (Julianus Barátai, 2016.06.23).

ZMTE

A babiloni Istar kapun és az Altajban található paziriki ásatások lépegető oroszlája egymás pontos párhuzamai. Az Esztergomi várkapolna-szentélyének falán - az 1930-as években folytatott ásatás során – találtak egy freskót, mely lépő oroszlánt ábrázol. Imre király hasított címerében, valamint II. András pecsétjén is megtalálhatók a lépő oroszlánok.

Az Oroszlán nap szimbólum, az égi nap (Napisten) földi helytartója, akárcsak a Tűz – a Napisten megnyilvánulása (láng, fény, meleg). Abulfeda arab író szerint a magyarok tűzimádók, a tüzet Isten gyanánt imádják¹⁷⁰². A mondák Nimródhoz kötik a Napisten és a tűz kultuszának megteremtését. A kurd lobogó közepén ott díszelg a Nap képe. A kurd himnusz a mai napig így szól: „Mi vagyunk a médek és Küaxaresz¹⁷⁰³ utódai”. Az oroszlán türk neve: *arslan* (csuvas *araszlan*) és az *arsil* „vörös-sárga” kifejezésre vezetik vissza.¹⁷⁰⁴

A Napisten másik jelképe a Turul, aki akár a kelták „magasan szálló sólyma” a Napisten lelki (lélek mivoltában) megjelenése és az Égisten üzenetének közvetítője. Tadzsikisztán nemzeti madara a *sivatagi sólyom*. A magyarok nemzeti madara a *kerecsen sólyom*, a „Turul”.

Végszó

Összegezve elmondható, hogy a Kárpát-medencébe végbement etnogenezis (lásd: *Cser – Darai: Kárpát-medencei magyar ősiség*)¹⁷⁰⁵ tartozéka a folyamatosan ide vissza-visszaköltöző népek, amelyek az itteni őshonos (elő-)magyarokkal azonos, vagy hasonló nyelvet beszéltek, és az ősnépet gyarapították. *Mesterházy Zsolt* könyvében¹⁷⁰⁶ hét honfoglalásról ír. Akárhányszor is honfoglaltak, ill. visszatértek is őseink, mindig egy olyan népre bukkantak a visszafoglalt Kárpát-medencében, akik velük hasonló nyelvet beszéltek.

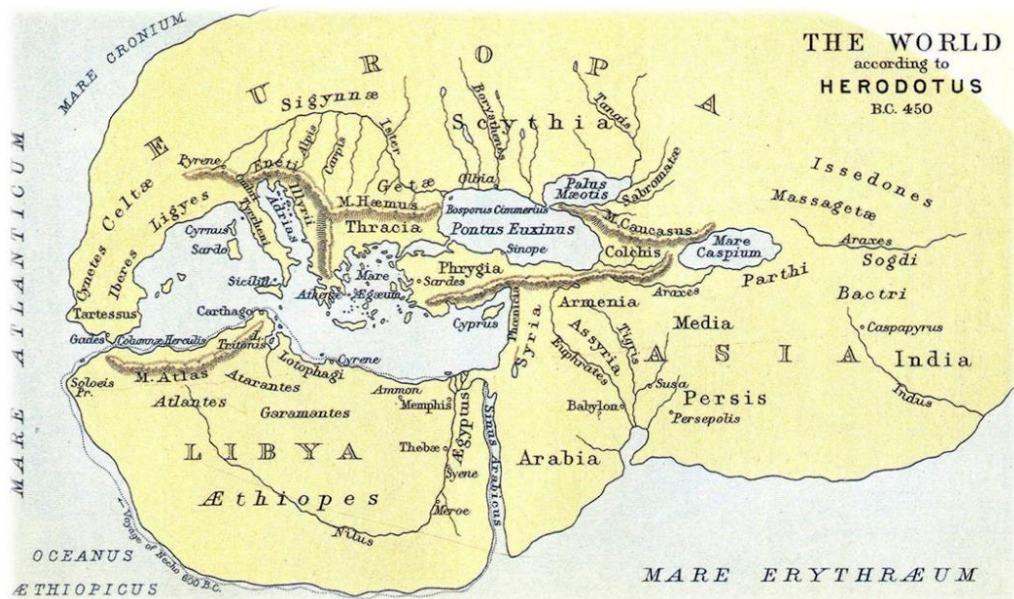
¹⁷⁰² <https://www.arcanum.com> > tűzimádó.

¹⁷⁰³ <https://hu.wikipedia.org> > wiki > Kurdisztán. Küaxaresz a Méd Birodalom uralkodója (i.e. 625 – 585).

¹⁷⁰⁴ <https://www.arcanum.com> > oroszlán.

¹⁷⁰⁵ <https://www.magtudin.org> > Cser – Darai: Kárpát-medencei magyar ősiség (Magyarságtudományi füzetek, Kisenciklopédia 12. szám.)

¹⁷⁰⁶ Mesterházy Zsolt: A Magyar őstörténet. Budapest, 1998.

Kik lehettek ezek a visszatérő, a „honvisszafoglaló” népek?
 Az én értelmezésem szerint, ezek a népek a következők lehettek:
 Alapnépség, őslakosok: akik itt a Kárpát-medencében születtek meg, illetve szerveződtek néppé.

Kunhalmok az Alföldön.

Erre az alapnépségre, Kárpát-medencei őslakoságra telepedtek rokon népek:
 Első visszatérők: Hunor népe, Nimród utódai (hunok és hungarusok – *Kézai*).
 Második visszatérők: Hun-szakák (székelyek), szkíták (Thargitaosz).
 Harmadik visszatérők: Szikánok / szigünnek (Páris népe); Turchot népe (turkok).
 Negyedik visszatérők: Hun-(s)pálik (*sabartoi asphaloi*, „magyarok”), szarmaták.
 Ötödik visszatérők: Hunok, szkíta-hunok, Attila népe.
 Hatodik visszatérők: Fehér hunok, pártusok, avarok, Baján népe.
 Hetedik visszatérők: Magyarok, „griffes-indások”, Árpád népe. Lehet, hogy két lépésben.
László Gyula fejtette ki a „kettős honfoglalás” (670 körül, 895-896) elméletét: *Árpád-*

kori krónikáink szerint a honfoglaló magyarok által a Kárpát-medencében talált székelyek a hunok maradékai (akik Árpád magyarjai elé mentek és csatlakoztak hozzájuk), a magyarok a hunok rokonai, az Árpádok pedig Attila leszármazottjai.¹⁷⁰⁷⁾

Képes krónika: A magyarok bejöve-tele.

Már említettük Thargitaosz > Hargita (szkíta HARAG *harc istene*) nevének elemzését. Még érdekes röviden megemlíteni Héraklész „görög hős” nevét is. „Hercules” nevének eredeti mőd alakja „Hari-cul-es” lehetett, azaz a „Hari faj vezére” („cul” = gyula)¹⁷⁰⁸. Ahogyan a székelyek számára a Hargita képviselte a Világ közepét, az irániaknál a Világközepe a mondabeli Hara-hegység volt.

Herculest a Rhodosz szigeti „görögök” Magor-(Makar)-nak nevezték. Magog, Japhet második fia, a szkíták ősatyja (*Josephus Flavius: A zsidók története*) / Magor a magyarok őse (*Kézai: Gesta Hunnorum et Hungarorum*).

*

¹⁷⁰⁷ https://hu.wikipedia.org/wiki/Kettős_honfoglalás (László Gyula).

¹⁷⁰⁸ Grandpierre K. Endre: Attila és a hunok, 62. old. (> Metcalfe, C.T.: *The Rajput Tribes*, 1982, I. 38.).

6. Hivatásunk és küldetésünk

